

Чаклунські танці, магічні перевтілення й народні обряди: в Полтаві показали «Страшну помсту»

27 березня 2018

Виставу відкрив незрівнянний і містичний Микола Гоголь у виконання Богдана Чернявського. Фото – Ольги Правденко

Допрем'єрний показ нового містичного спектаклю «Страшна помста» відбувся вчора, 26 березня, на сцені Полтавського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Миколи Гоголя. Клопітка праця колективу театру над постановкою «Страшної помсти» за однойменною повістю Миколи Гоголя, тривала майже два місяці і заслужила після виходу овацій від глядачів. Адже дійство, яке відбувається на сцені – це не лише містика, адже по-іншому в творі Гоголя, певне, бути й не може, це ще й глибоко, фантастично, розкішно, наскрізь символічно, магічно і неймовірно автентично.

Протягом кількох годин перед глядачем розігрується не лише трагедія одного роду, а й трагедія всієї України, проведено символічну паралель між тодішньою боротьбою

козаків із загарбниками та нинішньою війною, що триває на Сході країни. Це саме та вистава, де актори не потребують багато слів, щоб донести суть до глядача, достатньо емоцій та самого дійства. Глибинність традицій, сакральність передано через бутафорію, де кожна річ наповнена сенсом, чого тільки вартий човен, який водночас символізує час, зміни, коливається, мов маятник людської душі з одного боку в інший, а ще – це, водночас, місяць, який завжди слугував надійним прикриттям для всіх закоханих; яскраву народну обрядовість, адже глядач почує й звучання автентичного співу, побачить неймовірні козацькі танці, що завжди символізували звитягу, мужність, сміливість, а ще – танець чаклуна – моторошний, пронизуючий до мурашок, давній, як і цей світ. Танці, співи, обряди підкреслюють ще й розкішні народні костюми акторів.

«Страшна помста» – це ще й можливість пройти цикл життя: народження, одруження, становлення особистості, переборювання страхів, осмислення гріхів й пошук способу їх спокутати.

Режисер «Страшної помсти» талановитий і, певне, улюблений багатьма полтавськими глядачами (адже його вистави йдуть вже не один театральний сезон й завжди збирають повний зал) – Сергій Павлюк. Полтавський глядач знає цього режисера з Херсону за такими постановками, як «Майстер і Маргарита», «Остання любов гетьмана», «Опера жебраків», «Президент вибирає».

Це вже п'ята вистава Сергія Павлюка в Полтаві. І щоразу не обходиться без курйозів та перепитів. Спочатку це були доноси, потім анонімки, не обійшлося й цього разу.

– Одним із основних питань, яке ставили: чи не забагато Павлюка в Полтаві? Є незадоволені, які вважають, що Павлюк багато приїздить і багато ставить у Полтаві, – говорить режисер.

Хто не задоволений – митці чи чиновники (бо люди, судячи з реакції в залі, точно отримують естетичну насолоду від його постановок) режисер не поточнив. Крім того зазначив, що під час репетицій було багато травм у акторів, розтягнутих, за 3-4 дні до здачі, зв'язок, але з містикою він намагається це не пов'язувати.

Сам Сергій Павлюк говорить, що його щасливе число 8, тож полтавці можуть сподіватися ще принаймні на три вистави від цього харизматичного і, безперечно, талановитого режисера.

– П'ята вистава в Полтаві, як і всі інші, відбувається, завдяки директору театру Олексію Андрієнку. Я дуже задоволений співпрацею з полтавським театром і якщо мене будуть запрошувати, я з радістю приїздитиму з Херсону до Полтави ще, – говорить Сергій Павлюк.

Режисер каже, що з матеріалом йому працювалося дуже легко, адже він дуже любить містику, хоча додає:

– Можливо, за це я буду розраховуватися на тому світі.

– Я надіюся, що робота сподобається полтавцям. У містиці є такі речі, через які я можу достукатися до людей і звернути їхню увагу на нашу гріховну сутність, яка в нас закладена з першородним гріхом і щось змінити, – розповідає Сергій Павлюк. – Працюючи 12 років, я починаю усвідомлювати, що завдання режисера – придумати не лише класні фішки, а мені це вдається дуже легко, а навчитися все-таки працювати з акторами, бо актор основний, він доносить головну ідею до глядача, тому завдання режисера – навчити актора, допомогти йому, розкрити його. Я сподіваюсь, що саме це мені вдалося зробити з Тімою Зінченком та Анею Денисенко, які зіграли основну любовну лінію. Це молоді актори, які розкрилися по-новому.

Працював режисер зі своєю командою з Херсону: балетмейстером Юрієм Буссом, хормейстером Руженою Рубльовою.

У головних ролях зіграли актори Полтавського театру: Тимофій Зінченко, Анна Денисенко, Богдан Чернявський, Сергій Озерянка, Сергій Козир, Геннадій Продайко, Олександр Любченко, Юліанна Терещук та інші.

Загалом, це була 82 здача режисера за 12 років практики. Нині вже є домовленість про нову постановку. Що це буде – режисер ще тримає в таємниці проте

привідкриває завісу: шоста вистава в Полтаві не пов'язана з містикою, це буде психологічний театр. Павлюк сподівається, що поставить в Полтаві ще й щось музичне, комедійне, динамічне.

Прем'єра вистави відбудеться 28 березня в рамках фестивалю «В гостях у Гоголя».

Автор: Ольга Правденко